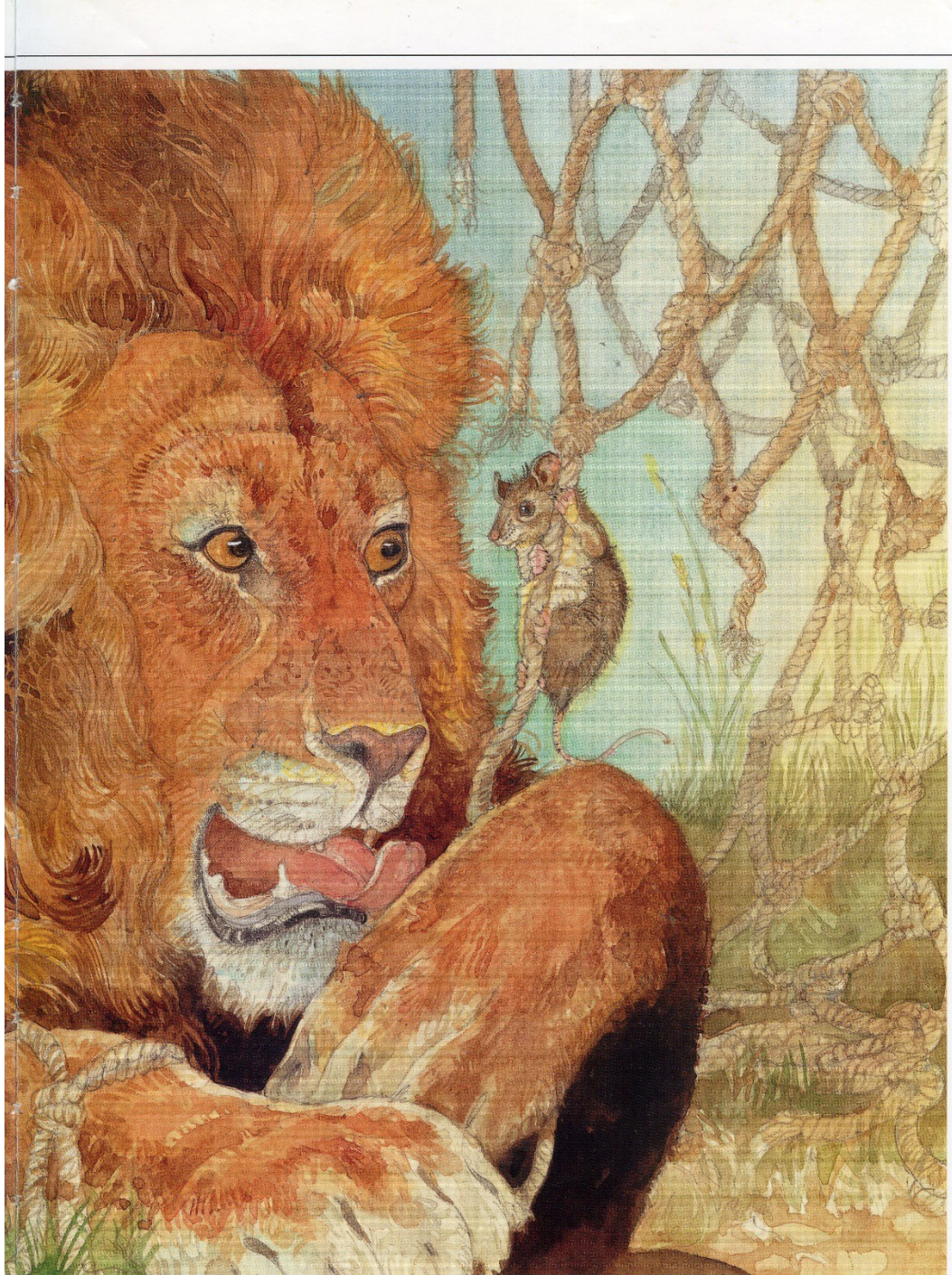

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

“ΓΗ ΤΗΣ ΛΕΜΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ” Διδάσκουσα: Ε.Βαλιάντζα-Αφτιά

ΠΑΡΑΜΥΘΙ: «ΤΟ ΛΕΜΟΝΙ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ»

(Διασκευή του Αισώπειου μύθου)

Εικόνα από το βιβλίο «Μύθοι του Αισώπου» Εκδόσεις Παπαδόπουλος (2000).

Μια φορά και ένα καιρό, ήταν ένα **ποντικάκι** (δηλαδή ένα μικρό ποντίκι) και αποφάσισε να κάνει ένα ταξίδι.....για να δει την “**δενδροχώρα**” (την χώρα δηλαδή των δένδρων- εκεί που είχε πολλά δένδρα). Αυτή η δενδροχώρα βρισκόταν μακριά απέναντι από την φωλιά του.....

Δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει και φθάνει στο πρώτο δένδρο.... Κοιτάει ...και τί να δει; Ήταν μια **ΛΕΜΟΝΙΑ** και μάλιστα **κατάφορτη** (δηλαδή πάρα πολύ φορτωμένη) με λεμόνια.! Όλα όμως τα λεμόνια, ήταν πολύ ψηλά και δεν μπορούσε να τα φτάσει.... Τότε ο **άνεμος** (ο αέρας δηλαδή) φύσηξε και έριξετρία λεμόνια κάτω!νάτα!!

Το ποντικάκι **καταχάρηκε** (δηλαδή χάρηκε πάρα πολύ) και πήρε ένα λεμόνι για να το φάει!!.... Όμωςήταν **κατάξυνο**, (δηλαδή πάρα πολύ ξυνό) και γι αυτό τον λόγο, δεν μπορούσε να το **καταπιεί** (δηλαδή να το πιεί εντελώς, να το πάει κάτω στο στομάχι του). Το έφτυσε και συνέχισε

την εξερεύνηση του στην **δενδροχώρα** .
Τότε βλέπει ένα λιοντάρι που κοιμόταν.....
Το ποντικάκι **συλλογίσθηκε** (δηλαδή σκέφθηκε),: “θα μπορούσα μια που το λιοντάρι κοιμάται....να ανέβω στην πλάτη του και να δώ από ψηλάπώς φαίνεται η δενδροχώρα!!!

Με ελαφρά πηδηματάκια **αναρριχάται** (δηλαδή σκαρφαλώνει) στην πλάτη του λιονταριού, αλλά το λιοντάρι από αυτά τα ελαφρά πηδηματάκια γαργαλιέται.....και ξυπνάει!!
Αρπάζει το ποντίκι από την ουρά και του λεεί:
“θα σε **καταφάω**” (δηλαδή θα σε φάω εντελώς....ολόκληρο)

Το ποντικάκι **τρεμόπαιξε** (δηλαδή έπαιξε τρέμοντας) τα βλέφαρα των ματιών του και παρακάλεσε: “Σε παρακαλώ πολύ καλό λιοντάρι μην με φας....και εγώ θα σε βοηθήσω όποτε χρειαστείς”

Το λιοντάρι **καταγέλασε** (δηλαδή γέλασε πάρα πολύ Χα-χα-χα) και του απάντησε: “ πως είναι δυνατόν εσύ τόσο μικρός να βοηθήσεις εμένα το λιοντάρι;.....αλλά επειδή είσαι **καταευγενικός** (δηλαδή πάρα πολύ ευγενικός) και με

παρακαλείς, δεν θα σε φάω”!!!
Έτσι γλύτωσε ο ποντικός.....και συνέχισε την
βόλτα του στην δενδροχώρα.....

Επιστρέφοντας όμως, άκουσε φωνές και
βρυχηθμούς (δηλαδή άγριους ήχους).....κάποιο
ζώο ζητούσε βοήθεια.....Πλησιάζει και τι να
δει; Το λιοντάρι ήταν πιασμένο σε ένα δίχτυ που
είχαν βάλει κυνηγοί για να το πιάσουν και δεν
μπορούσε να βγεί.....

Τότε έτρεξε γρήγορα κοντά του και με τα μικρά
αλλά κοφτερά δοντάκια του έκοψε το δίχτυ,
ανοίγοντας έτσι μια μεγάλη τρύπα για να βγεί το
λιοντάρι.....και έτσι έσωσε την ζωή του
λιονταριού (δεν βρήκαν το λιοντάρι οι κυνηγοί).

Φεύγοντας για την φωλιά του, το ποντικάκι είπε
στο λιοντάρι:

**“Βλέπεις φίλε μου, ακόμα και οι πιο δυνατοί
(όπως εσύ)έχουν την ανάγκη των άλλων, όσο
μικροί και αδύναμοι αν είναι (όπως εγώ)”**

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1.ΑΝΑ ΚΑΤΑ ΔΙΑ ΦΩΝΑΖΩ ΕΓΩ

(Τραγούδι προθέσεων)

(Στίχοι –Μελοποίηση Ε.Ο. Βαλιάντζα)

ΔΙΑλειμμα σαν βγω,

Θα μάθω τις προθέσεις!

ΑΝΆβαση θα κάνω με τις λέξεις!

Όταν όλα τα βρω,

Και τα ΚΑΤΑνοήσω!

ΔΙΑθεση θα έχω

Για να ζήσω!

ΑΝΑ, ΚΑΤΑ, ΔΙΑ, Φωνάζω εγώ,

και τον κόσμο κατακτώ!!

2.ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟ ΦΥΛΛΟ (Απόσπασμα)

Συνθέτης:[Θεοδωράκης Μίκης](#) **Στιχουργός:**[Μαλένης Λεωνίδας](#)

Γη της λεμονιάς, της ελιάς

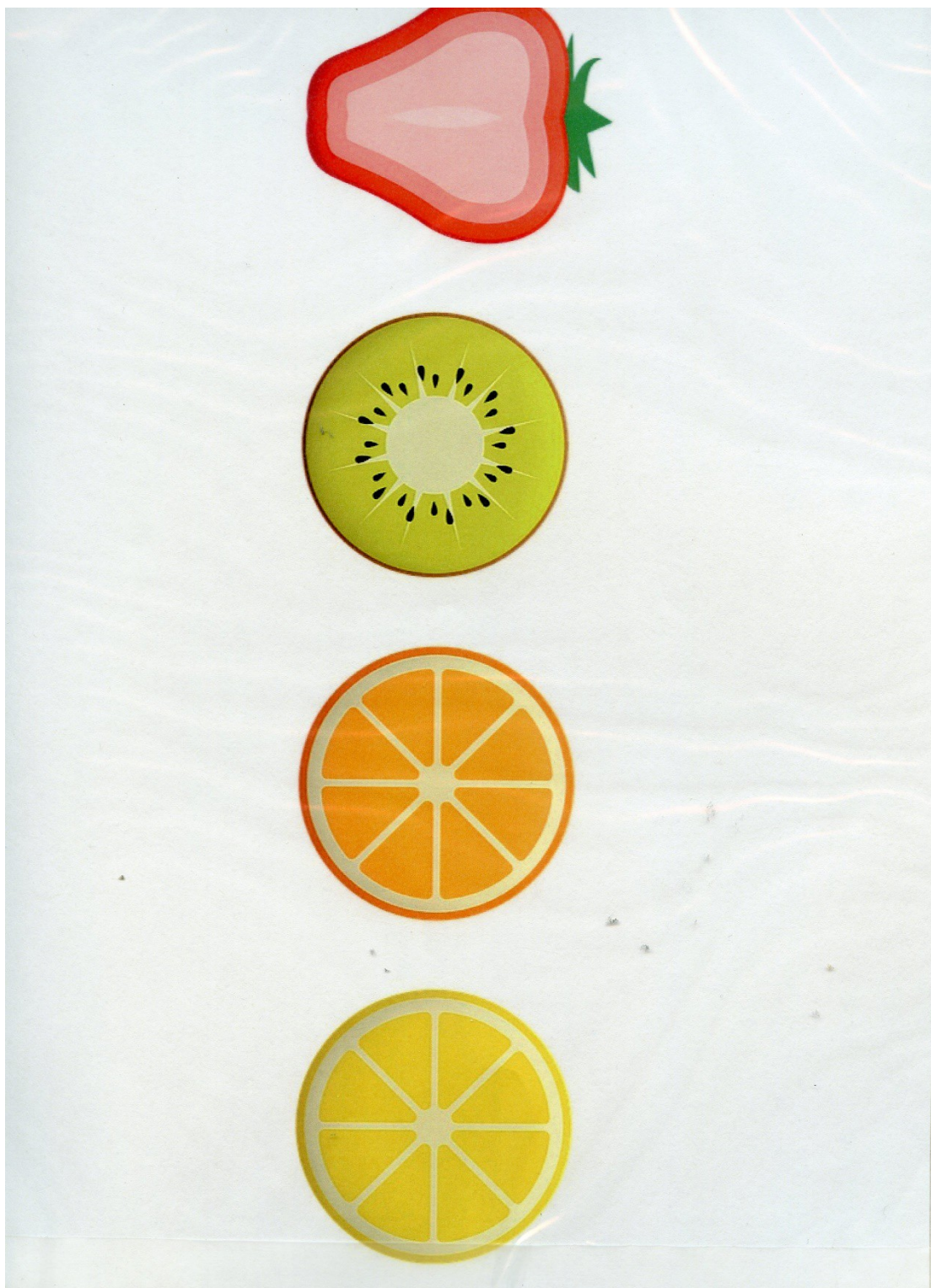
γη της αγκαλιάς, της χαράς

γη του πεύκου, του κυπαρισσιού

των παλικάριών και της αγάπης

Χρυσοπράσινο φύλλο

ριγμένο στο πέλαγο

ΕΙΚΟΝΑ ΑΣΚΗΣΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ-ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΕΜΟΝΙΟΥ